

OTEVŘENÝ DOPIS

Všem senátorkám a senátorům Senátu Parlamentu České republiky

V Praze dne 6. listopadu 2018

Vážená paní senátorko, vážený pane senátore,

poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky **na své 20. schůzi dne 31. října 2018 schválili novelu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 109, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.**

Přes veškerou odbornou argumentaci **zástupců zaměstnavatelů v Radě hospodářské a sociální dohody (Tripartita), představitelů cechů, společenstev, sdružení, svazů, asociací i odborníků na trh práce, parlament svým výše uvedeným rozhodnutím zavedl povinnost pro zaměstnavatele platit i první 3 dny nemoci svým zaměstnancům.**

Toto rozhodnutí neúměrně zatíží nákladově jednotlivé firmy, způsobí nárůst fingované pracovní neschopnosti a v době velkého nedostatku pracovních sil závažným způsobem ohrozí chod firem, a tím plnění uzavřených smluv. Obzvláště velké nebezpečí toto rozhodnutí přinese drobným a malým firmám s několika zaměstnanci. Zatímco OSVČ i nadále pobírají nemocenské dávky až od 15. dne nemoci a toto si ještě musí zvláště připlatit. Tento fakt současnou vládní garnituru absolutně nezajímá.

Z výše uvedených důvodů zdvořile žádáme senátorky a senátory Senátu Parlamentu České republiky o moudré posouzení a následné vrácení novely zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k novému projednání.

S veškerou úctou

Petr Bajer
předseda Strany soukromníků
České republiky

Ing. Ladislav Linek
1. místopředseda Strany soukromníků
České republiky

Postřehy z Revoluční

■ **Ing. Ladislav Linek** 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky | OSVČ

Vážení, po přestávce způsobené volbami se opět vracím ke glosování ekonomických a politických situací našeho všedního dne. Tak tedy začínáme Penam vs. United Bakeries. Cca před půl rokem jsem zde publikoval článek „Narovnávači podnikatelského prostředí, dotace a EET. V článku jsem mimo jiné upozorňoval na stamilionové dotace plynoucí jak z EU, tak ze státního rozpočtu do Babišovy firmy Penam pod různými zdůvodněními (linka na zdravý toastový chléb, snížení energetické náročnosti provozu, pekárna Zelená louka atd.) Takovéto počínání vytváří zvýhodnění vůči firmám, které dotace nedostávají. Vytváří se prostředí tzv. nekalé konkurence, což je sice u nás obvyklé a nikdo se tomu ani nediví, ale pro normální a zdravý chod ekonomiky se jedná o naprosto zvrhlý a nepatřičný jev pokrývající situaci na trhu. Tak se k této situaci vyjádřili představitelé konkurenčních firem v čele s firmou United Bakeries.

No a vidíte, než se půlrok s půlrokiem sešel, probleskla tiskem zpráva, že firma Penam z holdingu Agrofert kupuje firmu United Bakeries. Logicky. Takhle se to dělá. Pokud k této transakci (tedy obchodu, kdy největší dotovaný výrobce pečiva kupuje druhého největšího) dají příslušné úřady souhlas a já myslím, že dají, bude si takto vzniklý moloch diktovat na trhu, co ho napadne, samozřejmě cenami počínaje. A možná i novým názvem konče – třeba Tricatel (viz francouzský film Křídýlko nebo stehýnko). Rovněž poměrně nenápadně, a ne v každém

tisku nebo internetovém serveru, proběhla zpráva, že ve své funkci končí věrný sluha svých pánů, daňový džihádista a bojovník svaté války proti daňovým únikům, jinak generální ředitel finanční správy Ing. Martin Janeček. Sloužil nesmlouvavě a věrně, podařilo se mu zničit stovky živností, odhalil, kde v našem státě utíkají miliardy. Ano, jsou to svatby v Olomouckém kraji. Zaklekával jako drak všude, kde jen mohl, kde jen uznal za vhodné. Narovnával podnikatelské prostředí, nekompromisně pronásledoval zloděje – živnostníky. Chtěl se tolik zavděčit, chtěl být papežštější než papež, až to asi trochu přetáp.

V senátních volbách vyhrály strany od středu do prava

Bát se ale rozhodně ničeho nemusí, odvedl přece poctivou a dobrou práci. Možná i byt za sociální nájemné mu zůstane. Jen se trochu vkrádá otázka, kdo zaplatí ty miliardy ze soudně prohraných zaklekávaček, tedy jak se správně říká zajišťovacích příkazů.

Že by to byl zase daňový poplatník? Ale přece by Vám těch zlodějských živnostníků nebylo líto... A teď z trochu jiného soudku, jak se říká...

V nedávných senátních volbách vyhráli drtivým způsobem demokratické strany od středu do prava a ODS zejména. A to je dobře. Význam

senátu tak vzhledem k současné politické situaci a rozložení politických sil vzroste. A senát tak jistě bude naplňovat do jisté míry opoziční a kontrolní funkci vůči rozhodnutím sněmovny. Napadá mne například, že bude mnohem těžší a složitější zavést již odkládané etapy (III. a IV.) EET. A možná, že k tomu vůbec nedojde. O to více však vystupuje do popředí do očí bijící nespravedlnost I. a II. etapy EET. Byly kolem toho napsány již stohy papíru, ale pro osvěžení mysli připomínám následující. Rozhodnutím mocných byla vybrána skupiny lidí – podnikatelů, živnostníků a z těchto pak další podskupina tedy hospody, ubytování a obchodníci. Ti byli bez jakýchkoli důkazů označeni za zloděje a byla pro ně uzákoněna EET. Pod dojmem těchto skutečností je tato nespravedlnost a hloupost tohoto rozhodnutí hraničící se zdravým rozumem. Musíme doufat a bojovat za to, aby EET skončila v propadlišti dějin.

Analýza volebních výsledků – komunální a senátní volby 5. – 6. 10. 2018

■ **Rudolf Baránek** zakladatel Strany soukromníků České republiky | politický tajemník strany | starobní důchodce

Volební fakta

Získané mandáty zastupitelů – celkem 103

- z toho na kandidátkách strany 74 (ve 25 obcích a městech)
- na koaličních kandidátkách nebo s naší podporou 29 (v 19 obcích a městech)

Vítězství ve volbách – samostatné kandidátky

31,46 %	Kláštepec nad Ohří	7 zastupitelů	14 496 obyvatel – Ústecký kraj
79,80 %	Komňa	6 zastupitelů	580 obyvatel – Zlínský kraj
57,85 %	Stříbrnice	4 zastupitelé	426 obyvatel – Zlínský kraj
34,90 %	Pouzdrány	4 zastupitelé	762 obyvatel – Jihomoravský kraj

KOMENTÁŘ

Tak jako jsou pro sedláka vrcholem jeho snažení žně nebo sklizeň úrody obecně, tak jsou vrcholem pro politické strany nebo hnutí volby. Jen v nich se ukáže, jak na tom momentálně jsou. Jestli posilují nebo upadají a z toho následně vyplyne, jakou mají šanci pro jednání s ostatními při vytváření případných politických „bloků“ pro další volby. ►

Vítězství ve volbách – koaliční kandidátky nebo s naší podporou

93,56 % Pardubice 8 (Pardubice pro lidi/Soukromníci)	8 zastupitelů (1 zast. za Soukromníky)	276 obyvatel – Pardubický kraj
17,50 % Kutná Hora (Město pro lidi KH/Soukromníci)	5 zastupitelů (2 zast. za Soukromníky)	20 536 obyvatel – Středočeský kraj

Počet zastupitelů Strany soukromníků České republiky podle počtu obyvatel obcí a měst (samost.)

obce do 1 000 obyvatel	8 x	32 zastupitelů	
obce do 3 000 obyvatel	8x	16 zastupitelů	
obce do 5 000 obyvatel	2x	3 zastupitelé	celkem 74
města do 10 000 obyvatel	5x	15 zastupitelů	
města do 15 000 obyvatel	1x	7 zastupitelů	
města do 40 000 obyvatel	1x	1 zastupitel	

Počet zastupitelů Strany soukromníků České republiky podle počtu obyvatel obcí a měst (koal.)

města do 10 000 obyvatel	10x	15 zastupitelů	
města nad 10 000 obyvatel	9x	14 zastupitelů	celkem 29

Nejmenší a největší obec a město, kde byli zvoleni zastupitelé za Stranu soukromníků České rep.

57,85 %	Stříbrnice 4 zastupitelé (4 zast. za Soukromníky)	426 obyvatel
6,97 %	Zlín 3 zastupitelé (3 zast. za Soukromníky)	74 947 obyvatel

Okresní města, ve kterých má Strana soukromníků České republiky zastupitele

17,53 % Mělník (ODS/Soukromníci)	4 zastupitelé (2 za Soukromníky)	Středočeský kraj
17,50 % Kutná Hora (Město pro lidi KH/Soukromníci)	5 zastupitelů (2 zast. za Soukromníky)	Středočeský kraj
8,18 % Uherské Hradiště (Soukromníci/Svobod./Nezávislí)	2 zastupitelé (2 zast. za Soukromníky)	Zlínský kraj
6,97 % Zlín (Soukromníci/Svobod./Nezávislí)	3 zastupitelé (3 zast. za Soukromníky)	Zlínský kraj
5,96 % Česká Lípa (Soukromníci/Nezávislí)	1 zastupitel (1 zast. za Soukromníky)	Liberecký kraj

Výsledky Strany soukromníků České republiky v krajských městech

14,19 % České Budějovice (ODS/Soukromníci)	8 zastupitelů (0 zast. za Soukromníky)	Jihočeský kraj
9,73 % Ostrava (ODS/TOPO9/Soukromníci)	6 zastupitelů (0 zast. za Soukromníky)	Moravskoslezský kraj
7,75 % Karlovy Vary (ODS/Soukromníci)	3 zastupitelé (0 zast. za Soukromníky)	Karlovarský kraj
6,97 % Zlín (Soukromníci/Svobod./Nezávislí)	3 zastupitelé (3 zast. za Soukromníky)	Zlínský kraj
2,72 % Brno (Slušní lidé/Soukromníci)	0 zastupitelů	Jihomoravský kraj
1,02 % Olomouc (samostatně)	0 zastupitelů	Olomoucký kraj
0,46 % Liberec (samostatně)	0 zastupitelů	Liberecký kraj
0,42 % Pardubice – mag. (samostatně)	0 zastupitelů	Pardubický kraj
0,42 % Hradec Králové (samostatně)	0 zastupitelů	Královéhradecký kraj

Prostě nechat se voličem spočítat, a to i v místech, kde se úspěch zatím nepředpokládá. Reálná znalost vlastní síly je předpokladem pro příští úspěch. Volby, jejich výsledky a jejich podrobná analýza by měla být také základním impulsem pro vedení strany při určování strategie pro další období.

1) Výsledky letošních komunálních voleb nám jasně řekly, že stavovská Strana soukromníků České republiky má velmi reálnou šanci být jednou z nejlivnějších politických sil v obcích a městech do 10 000 obyvatel již v blízké době. Z našich 103 zvolených zastupitelů je jich plných 80 tedy 79 % z obcí a měst do 10 000 obyvatel. O daleko lepší výsledek nás v tomto teritoriu připravila naše momentální nemohoucnost v některých krajích, a to nepostavením kandidátek.

Naším cílem musí být získat nové členy v těchto obcích a městech. V malých obcích stačí třeba jen jeden člen, který bude trpělivě připravovat své okolí a vysvětlí naše politické cíle a přednosti pro občany. Ve městech a obcích mezi 3 – 10 000 obyvatel se musíme snažit založit co nejvíce místních organizací, tedy klubů strany. Bez toho se nepohneme dál.

Na závěr tohoto bodu si dovoluji připomenout, že naše předchůdkyně Československá strana živnostensko-obchodnická středostavovská za 1. republiky měla také nejlepší výsledky v obcích a městech do 10 000 obyvatel s tím rozdílem, že velkým množstvím hlasů „z venkova“ dokázala nahradit tradiční ztráty z velkých měst tak, že to stačilo i v parlamentních volbách pro získání postů poslanců, senátorů a také 2 ministrů v koaličních vládách od roku 1929 do 1938. Tímto způsobem si udržela svoji samostatnost a koaliční potenciál. To musí být i naše cesta.

2) Výsledky ve městech od 10 000 do 30 000 obyvatel

V 15tisícovém Klášterci nad Ohří nám náš starosta pan Štefan Drozd dokázal, že i se samostatnou kandidátkou strany lze získat 31,5 %, vyhrát volby, porazit druhé ANO o 7,5 % a o ostatních ani nemluvit. Nespadlo mu to ale z nebe. Jsou zatím roky promyšlené politické práce.

Do teritoria měst s tímto počtem obyvatel patří mj. téměř všechna okresní města. Výsledky v některých z nich (Mělník, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Kutná Hora, Valašské Meziříčí, ale i Turnov, Vsetín, Kroměříž, Chodov u Karlových Varů, Hodonín, Varnsdorf, Sušice) ukazují, že i zde, při promyšlené činnosti, máme v budoucnu šanci. Můžete sice namítnout, že v těchto městech jsme byli v koalici, ale až na Mělník, kde jsme šli s ODS a v Turnově s KDU-ČSL, to byli partneři, které jde postupně získat do našeho dresu. Navíc v Mělníce naši 2 zastupitelé (Josef Živnůstek a Tomáš Trejbal) překroužkovali členy ODS a skončili na 1. a 2. místě. ►

0,39 % Plzeň – mag. (samostatně)	0 zastupitelů	Plzeňský kraj
0,16 % Praha – mag. (samostatně)	0 zastupitelů	Praha
Ústí nad Labem	nepodali jsme kandidátku	
Jihlava	nepodali jsme kandidátku	

Počty zastupitelů Strany soukromníků České republiky v jednotlivých krajích

1) Zlínský kraj	39 zastupitelů
2) Pardubický kraj	13 zastupitelů
Jihočeský kraj	13 zastupitelů
4) Jihomoravský kraj	9 zastupitelů
5) Ústecký kraj	7 zastupitelů
Liberecký kraj	7 zastupitelů
7) Středočeský kraj	5 zastupitelů
8) Plzeňský kraj	4 zastupitelé
9) Moravskoslezský kraj	3 zastupitelé
10) Praha	2 zastupitelé
Karlovarský kraj	2 zastupitelé
12) Vysočina	0 zastupitelů
Olomoucký kraj	0 zastupitelů
Královéhradecký kraj	0 zastupitelů
CELKEM	103 zastupitelů

Počty komunálních zastupitelů 9 parlamentních stran a stran, které mají alespoň jednoho zástupce v senátu nebo Evropském parlamentu (strany s celorepublikovou působností) – porovnání s r. 2014

	2018	2014
KDU-ČSL	3 231	3 229 zastupitelů
ODS	2 280	1 984 zastupitelů
STAN	2 224	1 258 zastupitelů
ČSSD	1 882	3 330 zastupitelů
ANO 2011	1 672	1 346 zastupitelů
KSČM	1 426	2 263 zastupitelů
TOP 09	311	643 zastupitelů
Piráti	275	58 zastupitelů
SPD (Okamura)	155	48 zastupitelů
Soukromníci	103	14 zastupitelů
Svobodní	81	52 zastupitelů
SPO (Zemanovci)	21	165 zastupitelů

Celkem jsme pro komunální volby postavili za Stranu soukromníků České republiky 1 492 kandidátů na 125 kandidátních listinách. Z nich 62 bylo samostatných, 63 pak koaličních či s podporou jiného subjektu.

Je zapotřebí se snažit získat co nejvíce místních lidí z různých lokálních hnutí a nabídnout těm nejschopnějším místa třeba na krajských kandidátkách, kam oni sami nedo-
sáhnou.

3) Krajská a další velká města

Když si přečtete výsledky Strany soukromníků České republiky v krajských městech, tak zjistíte, že úspěšní jsme byli pouze ve Zlíně. V Českých Budějovicích, Ostravě a Karlových Varech jsme podpořili ODS, ale místa pro naše lidi byla taková, že nemohli být zvoleni.

Jednání místních představitelů ODS ve velkých městech bylo v duchu, podpořte nás, odpracujte to, ale šanci na zvolení mít nebudete. Vrchol nechutnosti bylo jednání v Praze, Brně a Liberci. Proto jsme se rozhodli jít v tolika krajských městech sami nebo s jiným partnerem, i když jsme věděli, že naše naděje na úspěch je ve velkých aglomeracích zatím mizivá. Přínosem ale je získání zkušeností. Ukázkou slabosti by bylo, kdybychom k jejich radosti nešli do voleb. Velká města pro nás budou velký oříšek.

4) Naši koaliční nebo jiní spojenci ve volbách

Vzhledem k tomu, že Strana soukromníků České republiky má podepsanou smlouvu o spolupráci s ODS pro parlamentní volby, začnu zde.

S ODS jsme šli v nějaké podobě do komunálních voleb na 26 místech. Z tohoto „svazku“ jsme získali pouze 3 zastupitele, 2 v Mělníce a jednoho na Praze 15. Na rozdíl od seriózních jednání s Petrem Fialou, Zbyňkem Stanjurou, Milošem Vystrčillem a Martinem Kupkou, tedy s vrcholným vedením ODS, byla některá jednání s regionálními představiteli ODS až nechutná. Když k tomu přidám tvrdý podraz ODS v Holicích, je nad čím přemýšlet. Na druhou stranu musím podotknout, že na Praze 15, Praze 3, Praze 7, v Mělníce, Chomutově a na dalších místech byla jednání na rovinu a příjemná. Stejná atmosféra byla i v některých senátních obvodech, kde jsme podpořili kandidáty ODS. Tyto řádky v žádném případě nepíši proto, abych něco rozdmýchával. Politická situace v republice je vážná a mimořádné parlamentní volby se blíží. A o těch se ne-
jedná s desítkami regionálních pánů. Tato zkušenost musí být i poučením pro naše krajské představitele, aby už nikdy nepřijali podřadné nabídky, ale snažili se najít jiné řešení. Věřím ale, že pravicové síly v pudu sebezáchovy a uhájení demokracie se dobře domluví. Jinak to ani nejde.

Svobodní

Se Stranou svobodných občanů jsme šli společně do voleb v nějaké podobě na 9 místech, převážně ve Zlínském kraji. Toto spojenectví přineslo mandáty pro obě strany. A také dobrou spolupráci. ►

Poznánka:

Výše uvedené údaje jsou vytaženy ze statistik, ve kterých se objeví název té či oné strany nebo hnutí. Obrovské množství místních koalic s místními názvy nejde rozklíčovat. Jedná se v drtivé většině o tzv. nezávislé kandidáty, kteří nejsou vzájemně politicky propojeni a tvoří tím ucelenou politickou sílu celorepublikového významu.

Senátní volby

Naši kandidáti pan Aleš Hemer a pan Vladimír Martinec vypadli v 1. kole. Je velkou škodou, že pan Libor Lukáš, který v obvodě Zlín postoupil do 2. kola, neuspěl. Velmi poctivě odpracoval kampaň. Nemohu se zbavit myšlenky, že naši veřejně deklarovaní podporovatelé z řad ODS, TOP 09, STAN, Svobodných a Nezávislých ve 2. kole nepřišli k volbám. Je to škoda, Libor Lukáš je zkušený politik.

Závěr

Nemohu si na závěr odpustit vzkaz do našich řad, který je ale zároveň upozorněním pro jiné politické subjekty. Už naši předci za 1. republiky věděli, že žádná politická strana nebo hnutí si nepřeje, aby na scéně byla vlivná stavovská strana živnostenského typu. A je jedno, jestli jsou zprava nebo zleva. Jejich představa je taková, že soukromníci, jejich rodiny a jejich sympatizanti jim finančně přispějí na jejich kampaň, budou je volit a pak dají 4 roky pokoj. Aby tomu tak nebylo, je nutné získat prostřednictvím voleb silné postavení, abychom postupně získávali posty na místech, kde se o nás rozhoduje.

Slušní lidé

S hnutím Slušní lidé jsme postavili v Brně 13 kandidátek. Získali jsme jednoho zastupitele v městské části Nový Lískovec. Výsledky v ostatních částech včetně magistrátu byly mezi 2 - 3,5 %. Toto naše spojení vyvolalo značný rozruch. Společná předvolební kampaň nám potvrdila, že členové Slušných lidí jsou pracovití, drží slovo a hlavu nemají jenom na klobouk. Důrazně umí hájit konzervativní hodnoty, které jsou i nám velmi blízké. Do jisté míry můžeme poděkovat některým představitelům brněnské ODS, jejichž neseriózní jednání nás přimělo učinit tento krok. Ve druhém největším městě republiky jsme prostě odmítli podřadná místa na jejich kandidátce nebo variantu nejít do voleb. V Brně bude spolupráce pokračovat.

Další naši spojenci

V mnoha obcích a městech byli na našich kandidátkách nebo na společných kandidátkách desítky lidí z různých místních aktivit. Spolupráce s nimi byla dle vyjádření našich krajských představitelů velmi dobrá až vynikající. Snažme se je pro republikovou politiku získat na naši stranu.

dění v regionech

Babiš je robot!

■ Jitka Linková vedoucí Republikové kanceláře Strany soukromníků České republiky | živnostnice | Praha

A je to venku. Provalilo se to. „Český“ premiér je robot. Zjistila jsem to, když jsem, asi v nějaké masochistické chvíli, při brouzdání po programech v televizi zůstala na ČT 24 při opakování pořadu Otázky Václava Moravce.

V neděli 21. 10. 2018 byli jeho hosty pánové Babiš a Bartoš od Pirátů.

Musím ještě dodat, že se mi při sledování verbálních projevů pánů Babiše a Miloše Zemana dělá fyzicky špatně. Přesto jsem nepřepnula a dál sledovala reakce a odpovědi obou pánů

na kladené otázky. A právě tady přišlo výše uvedené zjištění. Podle všeho je Babiš robot sovětské výroby, tedy starší model. Původně byl naprogramován na práci na Slovensku. Tudíž hovořil slovensky a zřejmě dobře plnil přidělené úkoly. Pak byl ale převelen k nám.

A tehdy už programátoři vyloženě odflákli svou práci. Slovenština se stále prolíná do češtiny a také naprogramování na nové skutečnosti se moc nepovedlo.

Takže když premiér neví jak správně odpovědět, používá naprogramované algoritmy: všeci lžou, všeci proti němu vedou účelové kampaně, všechny fakty jsou nepravdivé, čísla jsou zkreslená.

S parafrázovanými slovy klasika se ptám: „Kde asi soudruzi z Ruska udělali chybu?“

Zklamání vystřídal mírný optimismus

■ Bc. Petr Thaisz, MBA místopředseda Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Moravskoslezském kraji | podnikatel

Soukromníci v Moravskoslezském kraji vytvořili několik koaličních kandidátek, na několik kandidátek ODS jsme nominovali naše členy a sympatizanty.

Nutno říci, že ačkoliv jsme v drtivé většině poslali do komunálních voleb nové lidi s minimem zkušeností s politickou kampaní, nevedli si vůbec špatně.

Na kandidátkách vedle zkušených matadorů nepropadli. Jejich aktivní přístup ke kampani velmi oceňují a v některých městech byli hnačící motory kampaně. Což museli s odstupem času uznat i koaliční partneři. O to víc jsem chápal jejich rozladění, když jsme společně sledovali v sobotu 6. října výsledky voleb v jednotlivých městech a obcích. Nejprve jsem navštívil kolegy v Modrém domě v Ostravě, kde jsem poděkoval za možnost podílet se na obsazení kandidátky na ostravský magistrát a také v jednotlivých městských

obvodech. Vzhledem k umístění zástupců Soukromníků na těchto kandidátkách, se nedal očekávat velký výsledek. Za důležité zde však považuji zviditelnění naší značky v rámci kampaně, během které značka Soukromníků a tváře našich lidí byly k vidění na soustě míst krajského města. Největší smutek a zmar byl cítit z kolegů ve Frýdku Místku, kde chybělo pár desetin procenta k vysněné hranici pěti procent. Velký důvod ke spokojenosti nebyl ani ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde sice koalice ODS, Soukromníků

a nezávislých získala téměř šest procent hlasů, ale zde s drtivou převahou 67 % zvítězilo nezávislé hnutí současné starostky. Nejlepšího výsledku v kraji jsme tak dosáhli v Jablunkově, kde koalice Soukromníků a nezávislých získala 8,24 %, tedy více než ODS nebo KSČM.

Nesmíme se. Jedeme dál

Po vychladnutí emocí, jsme začali s kolegy analyzovat výsledky, diskutovali o výsledcích „tradičních politických stran“ a nezávislých různomených hnutí. Přemýšleli jsme, kde se udělaly chyby a jestli jsme schopni se z nich v budoucnu poučit.

Vypadalo to, že kromě výsledků v Jablunkově, bude malou náplastí na poraněnou Soukromnickou dušičku podpora Herberta Pavery (TOP 09), který uspěl v senátním obvodu Opava.

Realita je však překvapivě nadějná a optimistická, většina našich kandidátů se nehodlá se současným stavem smířit. Během kampaně vznikla nová přátelství, naši kandidáti během kontaktní kampaně narazili na politické názory občanů, se kterými se ve svých firmách, prodejnách a živnostech nesetkávali. Uvědomili si, kam se ubírá a čím je ovlivňováno vnímání jejich práce, jejich podnikatelsko-živnostenského stavu.

A tady vidím naše vítězství, sice spíš na venkově než ve velkých městech, ale je. Nesmíme nechat naše členy, sympatizanty a voliče utonout v marnosti, volby skončily, ale před námi jsou nové výzvy.

Byl to úspěch, musíme ale dál pracovat našim obrazem, aby to bylo ještě lepší

■ **Tatána Míčková Muchová** sympatizant Strany soukromníků České republiky | Valašské Meziříčí | Zlínský kraj

Z analýzy voleb je zřejmé, že jsme byli úspěšní v řadě měst. Nárůst zastupitelů je 10násobný oproti roku 2014. Z analýzy bych se zejména zabývala spoluprací s ODS.

Kdy je jasné, že v celonárodním měřítku je velmi dobrá, ale na komunální úrovni pokulhává. Toto je potřeba analyzovat a zvážit další kooperaci s ní. Naše samostatná kandidatura nepřipadá v úvahu (můj názor), spojení s jinou stranou? Kterou, aby to mělo smysl? Já bych u ODS zůstala, ale snažila bych se nastavit tomu lepší parametry. Vycházíme z výsledku voleb, kdy jsme si evidentně polepšili, tedy i naše požadavky by měly být větší. A zaměřila bych se na

další zviditelnění strany. Pozorný divák si jistě všiml, že v poslední době několikrát zaznělo v TV „Strana soukromníků“, ať už v souvislosti s komunálními volbami nebo třeba se senátorem Valentou. A to právě potřebujeme, aby to zaznělo ve veřejném prostoru a dostali jsme se do povědomí lidí. Čím víc, tím líp! Na tomto našem obrazu pro veřejnost je nutné pracovat. Dostávat se do různých diskuzí, vytvářet oponentury apod. A stále zdůrazňovat, že jsme strana stavovská, zastupujeme soukromníky. A na to by bylo dobré upozornit i ODS, nemůže nás vynechávat, když i my jsme ji pomohli v senátních volbách a v koaliciích komunálních. Držím moc palce v další naší práci a doufám, že vše se v lepší obrátí, zejména u nás, kdy nás ANO převládalo, i když ve Valašském Meziříčí jsme získali 1 mandát. Teď musíme pracovat na našem dalším obrazu, abychom uspěli v dalších volbách.

Svět podle Ovčáčka

■ **PhDr. Ivo Syříště, Ph.D.** člen Strany soukromníků České republiky | pedagog |
Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy

Každému normálnímu dlužníku je jasné, pokud má v hlavě selský rozum, že prezident by měl mluvit jako prezident, a ne jako dlužník. Škoda, že prezidentovi samotnému to jasné není!

Nejvíce zarážející je však Ovčáčkův komentář, těžko říci, kdy se Ovčáčkovi vylíhla v hlavě myšlenka, že bude mentálním bodyguardem Miloše Zemana, tentokrát se však překonal. Prohlásil všechny ty, co takto sprostě nemluví za slabochy a zbabělce, kteří demoralizují společnost a škodí jí více než ty vulgaritami překypující, kteří přece vědí, o čem život je. Poslední bitva proti jennocitným lidem vzplála,

dejme se na pochod. I dissent v případě Pelcovy knihy – A bude hůř, zápasil s tím, jestli vulgarita a destruktivní životní styl je protestem proti režimu. Stejně tak, jako se vlastně pozdě Slováci vzepřeli tomu, aby je Mečiar učil dějepis, tak je i na nás, abychom dali najevo, co si myslíme, jestliže nás Ovčáček a Zeman učí, o čem život je. Stačí jen, abychom Ovčáčkovy výroky trochu dotáhli – život je přece

plný nespravedlností, tunelování, podvodů v obchodu i ve vztahu, a kdo s tím nebo v tom nejede, tak je přece tak trochu lživý krasoduch. Život se vždycky láme přes vnitřní prostředí a duševní život každého člověka, ne každý ve svinské době dělá svinstva, ve vulgární je vulgární. Řada největších literárních děl se dá chápat jako obžaloba nespravedlivého života (Zola, Dostojevský), není přítom ani za mák vulgární. Ať žije kultura a ne demagogie. Není bez zajímavosti, jak Zemanův slovník rezonuje s některými skupinami gangsterského rapu, které stejný slovník používají. Pochybuji, že by šlo o nějaký mezigenerační dialog.

Komunální volby v Plzni. Co bylo špatně? Bojujme dál!

■ **Mgr. Robert Kaše** předseda Strany soukromníků České republiky v Plzni | advokát

K dosaženým procentním bodům považuji výsledek voleb za neúspěch a očekávání jsme nesplnili. Na druhou stranu je třeba přiznat, že Strana soukromníků České republiky byla v Plzni zcela novým

politickým subjektem bez jakékoli historie v Plzni a začali jsme v druhé polovině měsíce května. Volební kampaň jsme vedli v rámci svých možností a dle svého nejlepšího přesvědčení. Až po výsled-

ku v rámci analýzy nás napadaly myšlenky, co jsme mohli udělat jinak. Výsledek voleb nebyl asi až tak o penězích na kampaň. V Plzni uspěly až na malé výjimky pouze parlamentní strany.

Volební zkušenost z Prahy 4

■ **Václav Křišťof** předseda Klubu Strany soukromníků České republiky Praha 4 | předseda Společnosti Josefa Škvoreckého | živnostník

Do volebního klání na Praze 4 jsme začali vstupovat někdy v dubnu jednáním se Svobodnými, Realisty a s hnutím Pro Prahu. Samozřejmě sčítat minulé volební výsledky či současné preference se nemá, ale nevypadalo to špatně.

Po rychlém začátku a podepsání koaliční smlouvy nás zastavily dvě skutečnosti. Za prvé – poprvé od roku 1990 se změnil systém do komunálních voleb – z pěti obvodů se Praha 4 stala jediným. Koaliční smlouva počítala s tím, že v pěti obvodech si každá strana postaví „jedničku“ v jednom z nich. Jeden volební obvod nás postavil před sestavení kandidátky od jedničky... dolů. Po šesti týdnech jednání vypadli Realisté a přibylí NEZÁVISLÍ. Během doby došlo k dohodě na jméno volebního uskupení – 4 pro 4 (Čtyřka pro čtyřku) – a to byla ta druhá skutečnost a pravděpodobně největší chyba – postavili jsme mezi voliče a naše strany bariéru. V pátém největší městě republiky, kde se velká část voličů rozhoduje podle celostátních preferencí, nastal problém, jehož existenci jsme si uvědomili až na stáncích, při rozdávání volebních novin a merche. Vznikaly volební

klipy pro sociální sítě, ale „vybudovat“ značku, na to již bylo málo času. Ještě na billboardech to vypadalo dobře. Veliká fotografie 4 lídrů pro 4 byla dobře vidět, ale loga a názvy čtyř stran či hnutí již méně. Na stáncích se lidé dívali na 4 pro 4 a ti „lepší“ hledali Soukromníky, Svobodné a Pro Prahu. Ale většina bohužel ne. Ani naše heslo JEDEN ZA VŠECHNY, VŠICHNI ZA ČTYŘKU a rozumné prohlášení o spolupráci „Komunální politika na rozdíl od té celostátní není o výrazné ideologii, ale především o každodenní práci. Proto pokládáme za rozumné spojit síly a nabídnout koaliční kandidátku, která v sobě skrývá jak zkušenosti a znalosti tak novou krev a sílu“, nezabralo. Toliko k „technice“. Polemika o faktické síle Soukromníků, Svobodných a Pro Prahu s býva-

lým starostou Prahy 4, resp. dvěma současnými zastupiteli Prahy 4 byla večer 6. října zbytečná. Já jako předseda Klubu na Praze 4 mám jasno v tom, že novou značku již budovat nebudeme. Musíme jít pod naší značkou. Pravděpodobně to platí v módu, čím větší město tím víc Soukromníci, čím menší, tím více značka a pod ní Soukromníci.

Ivo Valenta: „Držhubné“ si nekupuji, ale pokrytectví mne nepřestane překvapovat

■ **Ivo Valenta** senátor za Stranu soukromníků České republiky od roku 2014 | krajský zastupitel ve Zlínském kraji od r. 2016 | zastupitel města Zlína | podnikatel

Jak se zdá, skončilo povolební vyjednávání. Koalice jsou uzavřeny, radniční posty rozebrány a funkce rozděleny. A aniž bych si to sám chtěl připustit, natož o to stál, chvílemi jsem měl pocit, že jsem se stal středobodem a mediální hvězdou povolebních událostí ve Zlíně.

Přestože to nejdříve vypadalo, že zájem většího zvolených zlínských zastupitelů bude skutečná snaha rozehnat Zlín a místo diskuzí o funkcích se povede seriózní debata o programu, klíčových investicích, bydlení pro mladé, pomoci seniorům či modernizaci sportovišť, rázem se pozornost klíčových aktérů i médií otočila ke zcela zástupným problémům. A já jsem se nestačil divit.

Do komunálních voleb jsem vstoupil jen proto, abych jako senátor a krajský zastupitel pomohl koalici nezávislých osobností a jejich programu, který je podle mne tím nejlepším sumářem klíčových problémů Zlína a návodem, jak je řešit. To, že jsem díky preferenčním hlasům nakonec skončil v zastupitelstvu, mne samozřejmě potěšilo, ale také hodně překvapilo. Zisk mandátu zlínského zastupitele nebyl mou primární motivací. Chtěl jsem skutečně především pomoci partě lidí, která měla a stále má chuť i dostatek energie na to, aby rozhýbala Zlín.

A jak ukázaly výsledky voleb, totéž chtěla i velká část obyvatel krajské metropole. Vždyť naše koalice získala více než 62 tisíc hlasů a společně jsme tak porazili daleko preferovanější strany jako jsou DDS, Piráti, ČSSD, KSČM nebo SPD. Na náš výsledek tak musíme být po právu hrdí. Dostali jsme nezanedbatelný mandát a důvěru našich sousedů, kteří chtějí, abychom prosazovali náš program a hájili občany našeho města v městském zastupitelstvu.

To si přirozeně uvědomila také vítězná formace ANO a STAN, která nám vzápětí nabídla spolupráci na novém vedení města. Neměli jsme důvod odmítnout, obzvláště v okamžiku, kdy bylo po prvních jednáních jasné, že naši koaliční partneři najdou s námi společnou řeč o klíčových aktivitách, o něž jsme opírali náš volební program. Neměli jsme zapotřebí politikařit, neměli jsme důvod křivit volební výsledky a nárokovat si větší krajíc, než jaký nám voliči ukrojili. Chtěli jsme pracovat pro město a jeho občany.

A to zřejmě někomu vadilo natolik, že jsem se vzápětí stal jednoduchým a velmi laciným terčem podpásových osobních útoků. Za své krátké působení ve veřejné službě jsem si už zvykl na to, že mi lidé, kteří jsou pouze v zajištění novinových nadpisů, ale jinak oprostěni od lehce dostupných argumentů, předhazují např. legální podnikání v nejvíce regulovaném a zdaněném odvětví v zemi, tedy loteriích. Všichni, kdo mne znají, případně sledují mé veřejné aktivity, moc dobře vědí, že se před debatou o loteriích nijak neskrývám. Ba naopak, že otevřeně na toto téma hovořím a předkládám racionální argumenty a často vyzývám k seriózní diskuzi, kterou mohu opřít o 25 let mezinárodních zkušeností.

Seriózní diskuzi však není to, když někdo, ukrytý za bezpečím monitoru, poplively nejen mne a mou firmu, která legálně podniká ve 20 zemích světa, dává práci 3 000 lidí a odvádí stovky milionů na daních, ale také celou partu spolukandidátů, kteří nechtěli sedět doma na gauči, ale snažili se pomoci lepšímu životu ve městě.

Navíc pokrytectví Petra Michálka, ředitele Městského divadla Zlín, se kterým jsem se nikdy neviděl a který se přesto snížil k tomuto osobnímu útoku, mne nepřestává udivovat. Především, když tak plamenně psal o svých morálních zásadách, díky kterým nemůže spolupracovat s nikým, kdo se jen přiblížil k hazardu. Divím se, že mu to nevadilo v okamžiku, když jako ředitel zlínského divadla podepisoval darovací smlouvu na 400 000 Kč, o kterých, jak sám následně přiznal, moc dobře věděl, že jde o peníze, které odvádí loterní firmy na veřejně prospěšné účely. Kdybych si o někom myslel, že je největší gauner pod sluncem, asi bych nikdy nic takového neudělal a už vůbec bych ho následně nežádal o dvojnásobné částky na další divadelní projekty.

Pan Michálek zřejmě zastává jiné principy a dělá jen to, co se mu hodí. Když Valenta rozdává peníze,

Boj o krále mezi umělými moralisty a řeči politických kariéristů

neostýchá se natáhnout po nich ruce. Ale když ten stejný Valenta chce ve Zlíně se svými spolupracovníky přiložit ruku k dílu a pomáhat rozvoji města, tak si zahraje na „generála morálky“, protože kopnout si do Valenty mu prostě pomůže získat mediální pozornost, potlesk „Zlínské kavárny“ i politické body, které by bez této epizody nikdy neměl. Zřejmě se Petr Michálek rozhodl pro eskalaci své politické kariéry a já měl posloužit jako jednoduchý odrazový můstek.

Já to však panu Michálkovi ani dalším politickým kariéristům nezávidím. A ani nemám zapotřebí s nimi vést nekonečnou názorovou přestřelku. Je totiž zbytečná, především v okamžiku, kdy někdo začne tvrdit, že si donátorstvím, kterému se věnuji již téměř 20 let, kupuji „držhubné“. Kdyby to tak mělo být, tak bych byl asi pořádný blázen, protože za ty dvě dekády by to byl už pořádný balík peněz. Možná jsem v tom v názorové menšině, ale já prostě považuji za správné, aby podnikatelé, kterým se

daří, nebyli lhostejní ke svému okolí a byli připraveni pomáhat tam, kde je to třeba.

I díky tomu mohu být dodnes hrdý na to, že jsem mohl být u toho, když jsme dlouhé roky podporovali například Národní divadlo, když jsme pro Národní galerii zachránili velkou sbírku významného českého malíře Jana Zrzavého, když jsme v rámci spolupráce se Správou Pražského hradu pomáhali založit tradici Vinobraní na Pražském hradě. Stejně obohacujícím pocitem mne naplňovala spolupráce s nadací Terezy Maxové, která pomáhá opuštěným dětem, nadací Venduly Svobodové, která pomáhá těžce nemocným dětem, nadací Taťany Kuchařové, která pomáhá opuštěným seniorům. A to ani nemluvíme o podpoře folkloru a tradiční lidové kultury na Slovácku a Valašsku, která se stala doslova mou srdeční záležitostí.

A hrdý jsem pochopitelně i na to, že významným způsobem pomáhám také Zlínu. Za posledních 10 let uzavřela nadace, kterou jsem před 18 lety založil, jen ve Zlíně téměř 500 darovacích smluv a rozdala tak více než 33 milionů Kč. A pro ty, kteří budou za vším hledat senzaci, bych jen dodal, že s touto podporou jsem začal v okamžiku, kdy by mne ani ve snu nenapadlo, že se budu někdy veřejně angažovat. Nadace navíc významně podporovala region také v okamžiku, kdy loterní firmy přišly o možnost odvádět výtěžek na veřejně prospěšné účely, stejně jako tehdy, když stát dramaticky navýšil zdanění i regulace tohoto typu legálního podnikání.

Jen je škoda, že se místo zástupu mravokárců neobjeví další hrdinové, kteří by se k pomoci a podpoře důležitých aktivit ve městech a regionech, ve kterých žijeme a pracujeme, připojili. Myslím si, že by to našemu spokojenému životu pomohlo daleko více než hrátky o tom, kdo je králem mezi umělými moralisty.

Senátor Ivo Valenta vstoupil do klubu ODS

Po důsledném zvážení jsem se rozhodl, že přijmu nabídku vedení Občanské demokratické strany a vstoupím do senátorského klubu ODS.

Po čtyřech letech, kdy jsem působil jako nezařazený senátor zvolený za Stranu soukromníků ČR, tak posílím senátní klub, se kterým jsem dlouhodobě úzce spolupracoval. Mou hlavní motivací je to, abych tuto dosavadní spolupráci ještě více prohloubil, protože s kolegy ze senátního klubu ODS se velmi často názorově shodujeme nejen v rámci projednávané legislativy, ale také v případě razantnější obrany základních ústavních principů pomocí ústavních stížností.

Po letošních senátních volbách je navíc zřejmé, že horní komora Parlamentu bude sehrávat výrazně důležitější roli. Senát bude nejen pojistkou demokracie, ale zároveň bude schopen zastavovat, opravovat nebo alespoň brzdit vládní návrhy zákonů, které budou prohlasovány poslanci ANO, ČSSD a KSČM. Takové zákony, které budou posilo-

vat státní regulaci, omezovat svobodu a ještě více zasahovat do soukromí každého z nás, tedy budou mít nově v Senátu opravdu silné a hlasité odpůrce. Chci věřit tomu, že Senát v novém složení bude daleko důraznější v obraně těchto základních principů, a že kromě podpory regionálních témat, které každý se senátorů přináší ze svého volebního obvodu, budeme nacházet daleko větší shodu u důležitých zákonů.

Např. věřím, že Senát podpoří liberalizaci zbytečně přísného protikuřáckého zákona a schválí zavedení kuřáren, které jsou běžné v celé Evropě. Také věřím, že schválíme rozumnou toleranci alkoholu nejen pro cyklisty, ale např. také pro vodáky, dále že podpoříme malé živnostníky např. úlevou z placení autorských poplatků, nebo že osekáme byrokracii pro malovínaře v případě „prodeje ze dvora“.

Za důležité téma pokládám i odstranění diskriminace v případě úhrad poskytované zdravotní péče. Ještě do konce letošního roku se chceme společně obrátit na Ústavní soud, aby odstranil tuto léta trpěnou diskriminaci, kvůli které jen Zlínský kraj přichází ročně o asi 1,2 miliardy Kč.

názory odjinud

Krvavá minulost, Grebeníčkové a Babišova vláda 2018

■ **PhDr. Pavel Žáček, Ph.D.** zakladatel a první ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů | poslanec parlamentu za ODS od r. 2017 | historik

Projednávání důvěry nové vlády Andreje Babiše v poslanecké sněmovně si 11. července 2018 poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM) užíval. Ostatně nebylo divu, i přes špatný výsledek loňských říjnových voleb, jde z nemalé části také o jejich vládu. První od listopadu 1989.

Velkou pozornost vyvolalo hned na počátku demagogické vystoupení bývalého předsedy KSČM z let 1993 až 2005 a stávajícího poslance Miroslava Grebeníčka, zejména jeho provokativní srovnání komunistického totalitního režimu s polistopadovou složitou obnovou parlamentní demokracie, právního státu, svobodného podnikání či snahou o odhalení a nápravu komunistických zločinů.

Během následné diskuse logicky přišla řeč i na „jistého mého rodinného příslušníka“, jak sám komunistický poslanec neosobně nazval svého otce. Alois Grebeníček (1922–2003) nastoupil do služebního poměru příslušníka Sboru národní bezpečnosti již po skončení II. světové války, v letech 1949 až 1951 – v době nejkrvavějšího stalinsko-gottwaldovského teroru – se na krajském velitelství Státní bezpečnosti Uherské Hradiště vypracoval z řadového vyšetřovatele až na zástupce velitele vyšetřovacího oddělení a dosáhl hodnosti podporučíka. Dne 31. ledna 1952 měl na vlastní žádost Státní

bezpečnost opustit, aby se do ní v roce 1954 neúspěšně pokusil vrátit.

Součástí politického působení KSČM na české politické scéně bylo a stále ještě je popírání a bagatelizování komunistických zločinů, odmítání jejich řádného vyšetření a odsouzení, otevřená podpora

utajování a neotevírání archivů předlistopadových mocenských složek, zejména samotné státostrany a bezpečnostních složek včetně Státní bezpečnosti. Relativizace procesu vyrovnávání se s totalitní minulostí ve všech rovinách politických i věcných má svůj pragmatický důvod – vyžaduje to komunistických elektorát, členstvo strany, ruští přátelé, a jsou zde, jak uvidíme, i osobní či rodinné důvody. Tento postoj lze navíc postavit proti stávajícími postkomunistickému demokratickému uspořádání.

Vyšetřování a trestní stíhání zločinů spáchaných v letech 1949 až 1950 na krajském velitelství Státní bezpečnosti Uherské Hradiště zahájil příslušný policejní orgán – Úřad dokumentace a vyšetřování činnosti Státní bezpečnosti sdělením obvinění Vladimíru Zavadičíkovi (29. 9. 1994), Ludvíku Hlaváčkovi (4. 10. 1994) a Aloisi Grebeníčkově (23. 11. 1994). Vyšetřování bylo vedeno pod spisovou značkou ČVS: ÚDV-28/Vt-94.

Jediným veřejným zdrojem informací je dnes o této kauze bohužel pouze poměrně nepřehledný, neúplný a ve svém celku spíše zavádějící přehled umístěný na webové stránce Policie ČR, citují: „Obvinění měli jako příslušníci KV StB v Uherském Hradišti ve funkcích vyšetřovatel oblastní úřadovny, politický pracovník, vedoucí oblastní úřadovny [správně: Krajského velitelství StB] v letech 1949 - 50 po-

užívat při výsleších elektrického proudu a fyzického násilí bitím k donucení vyslychaných, aby vypovídali, a tím se měli dopustit tr. činu ublížení na zdraví dílem dokonaného a dílem ve stadiu pokusu jednak samostatně i jako spolupachatelé podle § 8 odst. 1, § 9 odst. 2 k § 222 odst. 1 tr. zákona.“ Srov. <http://www.policie.cz/clanek/resene-pripady.aspx>

Návrh na obvinění trojice bývalých příslušníků Státní bezpečnosti podal vyšetřovatel Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu 14. října 1996. Okresní státní zastupitelství (OSZ) v Uherském Hradišti se s podnětem u všech tří obviněných ztotožnilo a dne 12. února 1997 podalo obžalobu. Nejprve byl obžalovaný Vladimír Zavadilík (nar. 1921) Okresním soudem v Uherském Hradišti 21. ledna 2000 zproštěn obžaloby, následně rozsudek 9. srpna 2000 zrušil Krajský soud v Brně a prostřednictvím OSZ vrátil k došetření vyšetřovateli. Dne 18. června 2001 zpracoval vyšetřovatel druhý návrh na podání obžaloby a hned následujícího dne státní zástupce podal novou obžalobu.

Okresní soud v Uherském Hradišti 29. listopadu 2001 odsoudil Zavadilíka k trestu odnětí svobody na dva roky s odkladem na pět let, následně 4. února 2002 Krajský soud v Brně rozhodl o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v délce dvou let ve věznici s dozorem, přičemž ho uznal vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. z., jehož se dopustil tím, že v přesně nezjištěné době v polovině ledna 1949 jako výkonný orgán oblastního úřadu StB Zlín se v případě vyšetřovaného D. L. účastnil jeho bití obuškem přes chodidla, nutil ho k mnoha dřepům a pouštěl mu do těla elektrický proud, aby ho přiměl k výpovědi, čímž poškozenému způsobil těžkou duševní poruchu v trvání 3-5 měsíců, hluboké krevní podlitiny a výrony, v důsledku kterých hrozila zástava srdeční činnosti, přičemž takovýto způsob výslechu byl hodnocen jako kruté týrání. V polovině července vyhověl okresní soud žádosti Zavadilíka o nenastoupení výkonu trestu ze zdravotních důvodů a počátkem prosince 2002 zamítl nejvyšší soud dovolání odsouzené-

ho proti odsuzujícímu rozsudku. Rozsudek nabyl právní moci. Srov. <http://www.policie.cz/clanek/pravomocne-rozsudky.aspx> (Zavadilík Vladimír, I, II).

Dne 22. listopadu 2001 přerušil soud trestní stíhání Ludvíka Hlavačky (1911–2005), bývalého velitele oblastní úřadovny StB v Uherském Hradišti (od 22. 3. 1948), krajského velitelství StB v Gottwaldově (od 1. 1. 1949), velitele Pohraniční stráže (od 20. 10. 1950) a následně dokonce náměstka ministra vnitra (1955–1962) v hodnosti generálmajora, neboť jej nebylo možno pro těžkou chorobu předvolat. Situace se nezměnila ani po zpracování znaleckého posudku k posouzení zdravotního stavu obžalovaného. Až v důsledku jeho úmrtí 29. srpna 2005 bylo trestní stíhání zastaveno.

Ani u posledního z bývalých příslušníků Státní bezpečnosti nebylo dosaženo světské spravedlnosti. Ve věci obžalovaného Aloise Grebeníčka nařídil okresní soud v Uherském Hradišti první líčení na 11. dubna 2002, a protože se ze zdravotních důvodů nedostavil, došlo k odročení na neurčito. Hlavní líčení stanovené na 24. února 2003 bylo pro změnu odročeno z důvodu nemoci obhájce. Další termín o měsíc později se posunul z důvodu hospitalizace obžalovaného. Ani poslední hlavní líčení nařízené na 12. května 2003 se soudkyni nepodařilo z důvodu nemoci obžalovaného zahájit. Alois Grebeníček zemřel 27. července 2003 a následně bylo i toto trestní stíhání zastaveno.

Co to vlastně všechno v kontextu současné společenské a politické situace znamená? Že máme na tuto zločinnou minulost zapomenout a ponechat ji jen „objektivním“ historikům? A politické či morální konsekvence také ponechat stranou, ve jménu „vyšší moci“ (a to jak v souvislosti s bývalým Grebeníčkovým předsednictvím KSČM, tak i participací KSČM na vládě Andreje Babiše, nomenklaturního kádrů z normalizační éry, spjatého navíc se Státní bezpečností)? Máme pominout ty všechny umučené, dohnané k sebevraždám, zabitě, zavražděné, popravené, atp.? Z čeho pramení polistopadová legitimita demokratického vývoje naší společnosti, našeho státu – neodvíjí se mj. od stovek tisíc to-

talitním režimem různě postižených občanů? Lze za této situace například jen budovat důvěryhodný právní stát? Všichni tři uvedení bývalí příslušníci Státní bezpečnosti patří mezi 192 osob stíhaných až dosud vyšetřovateli Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (a z nich 101 obviněných státními zástupci), tj. představitelů totalitního režimu, k nimž se podařilo i přes dlouhý časový odstup soustředit důkazy o jejich závažné trestné činnosti. Přestože k rozsudku v kauze „Uherské Hradiště“ soudy dospěly pouze v jednom případě (Zavadilík), u obou zbývajících (Grebeníček, Hlavačka) můžeme konstatovat, že se s trestní kvalifikací vyšetřovatelů alespoň formálně právně identifikovali státní zástupci. Nešlo tudíž o nějakou svévoli vyšetřovatele či Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, jak naznačují představitelé KSČM, ale řádně vedené trestní stíhání, o jehož konci bohužel rozhodla vyšší moc a nikoliv justice.

Vybrané přílohy k tomuto článku prokazují, že oblastní úřadovna Státní bezpečnosti (od 1. 1. 1949 krajské velitelství StB) v Uherském Hradišti patřila z prozatím neznámých důvodů k místům s nejmuchi- vější mírou komunistické represe. Jak vyplývá z podrobného svědectví samotného Aloise Grebeníčka (datovaného až téměř o šest let později!), zkonstruování a využívání tzv. elektrických bot, mučičích nástrojů, překonávajících středověkou torturu, na tomto pracovišti Státní bezpečnosti spolehlivě zastínilo všechny různé jiné formy represe a mučení, jako mlácení býkovcem či pěstmi. V politické rovině, s ohledem na postoje nikoliv pouze syna někdejšího vedoucího představitel vyšetřovacího úseku Státní bezpečnosti v Uherském Hradišti, ale celou oficiální linii komunistické strany, je zjevné, že si tuto mocensko-politickou, historickou, právní či etickou zátěž berou s sebou do druhé vlády Andreje Babiše. Miroslav Grebeníček ani ostatní komunisté se před veřejností neočistí hloupými poukazy na „primitivní antikomunismus“. Právě díky jejich politickému postoji se tato krvavá minulost, s níž se dosud politiky či osobně ani zdaleka nevyrovnali, stává zátěží a politickým problémem i pro další členy koalice – ANO a sociální demokracii.

Ze zápisu o výpovědi Aloise Grebeníčka, Krajská prokuratura v Brně, 6. 10. 1956:

[...] Byli to hlavně Čán a Mareček, kteří prováděli na KV Stb v Uher. Hradišti vyšetřování elektrickým proudem, trýznění hladem a bitím. Toto jejich počínání jsme my ostatní příslušníci vyšetř. skupiny odsuzovali. Vyšetřování elektrickým proudem se dokonce před námi tajilo, věděl o něm pouze Hlavačka, Čán a Mareček [z podkladů IMV vyplývá, že to nemohla být pravda – pozn. aut.], já jsem se o něm dověděl, až když už bylo asi 2 měsíce v provozu, a to ještě náhodně. Vyšetřování elektrickým proudem spočívalo v tom, že na půdě v oddělené místnosti bylo normální vedení ze zásuvky elektrického proudu vedeno do plechové destičky, která se dávala vyšetřovaným do bot. Upřesňuji to tak, že to byly dvě destičky, od

každého drátu jedna a do každé boty se dávala vyšetřovanému jedna destička, která byla připůsobena tvaru boty, jako například vložka. Proud se zapínal vypínačem na krátkou dobu, takže vyšetřovaný dostával elektrické rány. Lidi takto vyšetřované, kteří byli od Čáně a Marečka podobným způsobem trýzněni, jsme potom museli my vodit z místností na Kunovské ulici do věznice v Uher. Hradišti, pěšky, takže to budilo pozornost lidí, protože odvádění vyšetřovanci nemohli chodit. [...] Sám jsem viděl, jak Mareček s Čáněm vyšetřovali Lednického ve skupině faráře Huvara a spol. Tehdy jsem se vlastně dověděl, že se elektrickou vyšetřuje a jakým způsobem. Viděl jsem, jak Lednický po každém zapnutí proudu se skácel

na záda na zemi a vydával bolestné skřeky. Pro mne samotného bylo bolestné se na to dívat. Za co se sám ještě dnes stydím, je moje účast při vyšetřování ve skupině Včela, kde jsem se dal i já strhnout k násilnému jednání proti vyšetřovaným. Sám jsem v tomto případě vyšetřované fackoval, asi ve třech případech, ale ponejvíce tehdy, když drze se chovali a konstruovali nepravdivou trestnou činnost jiných osob. Při vyšetřování ve Včele byl používán i býkovec, a to vůči Klímovi, Melicharovi. Byl jsem u toho, když Holub začal bít Melichara býkovcem po zádech. Býkovec tam přinesl Holub. Podle mého názoru byla celá skupina do značné míry vyprovokovaná a vykonstruovaná [...].